22 lutego: Katedry Świętego Piotra, Apostoła

Tekst Ewangelii (*Mt* 16,13-19): Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?» A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków». Jezus zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego».

Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr [czyli Skała], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie».

«Ty jeste? Piotr [czyli Ska?a], i na tej Skale zbuduj? Ko?ció? mój»

Rev. D. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj świętujemy Katedrę Świętego Piotra. Od IV wieku tym świętem chce się zwrócić uwagę na fakt, że —jako dar Chrystusa dla nas— budynek Jego Kościoła podpiera się na Księciu Apostołów, który cieszy się szczególną boską pomocą w realizacji tego zadania. Tak to przedstawił Pan w Cezarei Filipowej: «powiadam: Ty jesteś Piotr [czyli Skała], i na tej Skale zbuduję Kościół mój» (Mt 16,18). W rzeczywistości, «tylko Piotr jest wybrany by stać przed powołaniem wszystkich narodów, wszystkich Apostołów i wszystkich ojców Kościoła» (Św. Leon Wielki).

Od początku swego istnienia Kościół korzysta z posługi Piotrowej. I tak Piotr i jego następcy przewodniczyli dobroczynności, byli źródłem jedności i w szczególności, mieli za zadanie utwierdzanie w prawdzie swych braci.

Jezus po zmartwychwstaniu potwierdził tę misję Szmonowi Piotrowi. Ten, który w głebokim żalu już wypłakał trzykrotne zaparcie się Jezusa teraz robi potrójny manifest miłości: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham» (J 21,17). Wtedy Apostoł zobaczył z ulgą, że Jezus Chrystus nie wyparł się go, i trzykrotnie potwierdził to w ministerium, które wcześniej zostało mu ogłoszone: «Paś owce moje!» (J 21,16.17).

Nie wynika z własnej zasługi ani ta moc, ani deklaracja wiary Szymona w Cezarei: «nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie» (Mt 16,17). Tu chodzi o najwyższą moc otrzymaną z wysoka, aby służyć. To z tego powodu Biskup Rzymski, kiedy podpisuje swe pisma, robi to z następującym honorowym tytułem: Servus servorum Dei.

Chodzi zatem o moc, aby służyć jedności opartej na prawdzie. Zróbmy postanowienie modlitwy za Następcę Piotra, aby przysłuchiwać się jego słowom i dziękować Bogu za ten wielki dar.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Jesteśmy z Papieżem, bo będąc z nim, jest się z Bogiem» (Święty Tomasz Morus)

- «Po wszystkie czasy Piotr powinien być strażnikiem komunii z Chrtystusem. Piotr jest odpowiedzialny za komunię Chrystusa wraz z Jego miłosierdziem, aby prowadzić do realizowania tego miłosierdzia w codziennym życiu» (Benedykt XVI)

- «Gdy św. Piotr wyznaje, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga żywego, Jezus mówi do niego, że nie objawiły mu tego "ciało i krew, lecz Ojciec... który jest w niebie" (Mt 16, 17). Wiara jest darem Bożym, cnotą nadprzyrodzoną wlaną przez Niego. "By móc okazać taką wiarę, trzeba mieć łaskę Bożą uprzedzającą i wspomagającą oraz pomoce wewnętrzne Ducha Świętego, który by poruszał serca i do Boga zwracał, otwierał oczy rozumu i udzielał «wszystkim słodyczy w uznawaniu i dawaniu wiary prawdzie»". » (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 153)